

tinget, bliver videreført. Derfor er vi nødsaget til at erkende, at når først Folketinget har sat nogle skibe i vandet, er der altså nogle mennesker, der disponerer, og det kan ikke nytte noget, at vi trækker tæppet væk under dem.

Det fører mig så over til et af punkterne i det dagsordensforslag, som vi er medforslagsstillere til, nemlig diskussionen om CO₂-tjøren. Vi ved jo alle sammen godt, at det slaraffenland, der er sat i gang, hvor industrivirksomheden bygger industrielle kraftvarme, hvor decentrale kraftvarmeværker osv. udelukkende hænger sammen økonomisk, fordi smarte konsulenter osv. regner ud, at med CO₂-tjøren kan man nærmest tjene penge på det her, bliver vi nødsaget til på et tidspunkt at få stoppet, og hvis vi ikke skal bringe erhvervsvirksomheder, decentrale kraftvarmeværker eller andre, der planlægger og sætter ting i gang, i forlegenhed, bør Folketinget hurtigst muligt vedtage en plan for, hvordan CO₂-tjøren skal afvikles over en årrække, så folk ved, hvad de har at holde sig til og ikke unødvendigt investerer mange millioner kroner i projekter, som ikke kan hænge sammen den dag, hvor Folketinget af andre andre årsager er nødsaget til at stoppe CO₂-tjøre-slaraffenlandet.

Det sidste, jeg kan nå at sige, er en glædelig bemærkning til elværkerne. Jeg synes, det var meget modent af elværkerne, at de erklærede, at de faktisk hellere vil have, at det er dem, der i fremtiden overtager opsætningen af vindmøllerne, frem for at miljøministeren med landsplandirektiv og andet djævelskab skal ud og tvinge opsætning af vindmøller, som befolkningen er modstander af, her og der og alle vegne i landskabet. Jeg synes, Folketinget burde kvitte sig, når elværkerne i dag er villige til at overtage forpligtelserne på vindmøllensiden, og så har vi heller ikke diskussionen om tilkoblingspriser osv. Jeg synes, det var en udtalelse fra elværkerne, som vi alle sammen bør glæde os over.

Apropos elværkerne er det eneste punkt, hvor jeg savner en langt mere aktiv medvirken til det, der foregår, liberaliseringsområdet. Vi har lovforslaget, og det kommer så til at forløbe, som det nu gør, men elværkerne burde være lige så progressive og lige så fremadrettede i deres holdninger til det, der sker, frem for at tro, at dansk energipolitik stadig væk kan være en strudsepolitik, hvor vi stikker hovedet i busken og håber på, at tingene nok er forbi, når vi næste gang tager hovedet frem.

Liberaliseringen er en realitet. Liberaliseringen bliver til noget, og frem for at forsøge at

stoppe den skal man hellere være aktiv medspiller, så vi glæder os til at være med til også i fremtiden at forme dansk energipolitik. Der er en lang række vigtige store sager at tage fat på, og det glæder vi os til og håber på, at vi her i Folketinget kan træffe nogle fornuftige afgørelser.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg vil gerne kommentere VKZ's og Dansk Folkepartis dagsordensforslag, efter at det er lagt sådan op fra de partiers side, at de vil rykke tæppet væk under hundredvis af decentrale og industrielle kraftvarmeværker, der er opført i tillid til gældende lovgivning og baseret på CO₂-tjøren. Jeg forstår hr. Behnkes udtalelser sådan, at man med tilbagevirkende kraft vil straffe de værker, der er blevet opført under de nævnte forudsætninger. Jeg synes, de mennesker, der har handlet i tillid til de regler, der findes, skulle spekulere på det.

Vi må jo regne med, at vi får en god energidnyttelse ud af det, og det er derfor, vi er tilhængere af det, og Socialdemokratiet vil i hvert fald ikke lægge stemmer til at svigte løfterne på den måde.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det glæder mig, at hr. Martin Glerup har gjort studier i vores dagsordensforslag. Hvis hr. Martin Glerup havde taget sig tid til at læse det præcist – hvad han i ren og skær nervøsitet over det, han læste, ikke har gjort – ville han vide, at der står, »... at udarbejde en plan for afvikling ...«. Nøgleordet er plan.

Jeg tror også, hr. Martin Glerup inderst inde erkender, at det projekt, man har sat i gang, hvor virksomheder etablerer industrielle kraftvarme, ikke har et særligt miljøsigte, men udelukkende er for at tjene penge på CO₂-tjøren, og at det ikke holder i længden. Vi er nødsaget til på et eller andet tidspunkt at gøre noget ved det, og i stedet for at det skal komme som et lyn fra en klar himmel, at Folketinget pludselig vedtager en ændring af lovgivningen, som netop kan trække tæppet væk under mange af de investeringer, der er foretaget, er det, vi vil, at der bliver lagt en plan frem, som over en årrække viser, hvordan man udfaser CO₂-tjøren.

Dermed har man mulighed for at disponere økonomisk i forhold til de investeringer, man har foretaget osv., så der er ikke tale om, at der